

velse af personoplysninger. Justitsministeriet finder desuden – ligesom udvalget – at både manuel videregivelse af fortrolige og ikke-fortrolige personoplysninger bør omfattes af reguleringen i de nævnte bestemmelser i persondataloven.

Justitsministeriet kan endvidere tilslutte sig udvalgets anbefaling om, at Datatilsynet (også) bliver tilsynsmyndighed i forhold til manuel videregivelse af personoplysninger mellem forvaltningsmyndigheder (som hidtil har været omfattet af de gældende bestemmelser i forvaltningsloven og persondataloven). Datatilsynet vil derimod ikke blive tilsynsmyndighed i forhold til manuel videregivelse af personoplysninger mellem forvaltningsmyndigheder i de tilfælde, hvor regler for sådan videregivelse findes i anden lovgivning, såsom f.eks. lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og sundhedsloven. Om disse love kan i øvrigt henvises til betænkningen, side 43-51.

Som det også er anført i de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 1, vil den regulering af manuel videregivelse, som følger af den foreslåede nye § 1, stk. 3, i persondataloven – på samme måde som ved elektronisk videregivelse mv., jf. persondatalovens § 1, stk. 1 – ikke gælde, i det omfang der er tale om en form for behandling af personoplysninger, som er undtaget fra lovens område, jf. herved persondatalovens § 2.

Dette betyder bl.a., at den foreslåede nye regulering af manuel videregivelse af personoplysninger – ligesom det er tilfældet i dag med hensyn til elektronisk videregivelse mv. – ikke vil finde anvendelse i forhold til politiets og forsvarrets efterretningstjenester, jf. persondatalovens § 2, stk. 11. Her vil det således, medmindre andet er fastsat i lovgivningen, være den almindelige tavshedspligt efter straffelovens § 152 - § 152 f, jf. forvaltningslovens § 27, som vil gælde i forhold til PET's og FE's videregivelse af personoplysninger til andre forvaltningsmyndigheder. Det kan i den forbindelse i øvrigt oplyses, at spørgsmålet om, under hvilke omstændigheder PET kan videregive oplysninger til andre myndigheder, for tiden overvejes i det såkaldte Wendler Pedersen-udvalg. Justitsministeriet vil på denne baggrund sikre, at udvalget er opmærksom på den foreslåede nye regulering på området, således at også dette forhold kan indgå i udvalgets overvejelser om behovet for og udformningen af en mere samlet regulering af PET's virksomhed.

Hvad endelig angår spørgsmålet om adgangen til at videregive fortrolige oplysninger om juridiske personer mv., finder Justitsministeriet, at dette spørgsmål som hidtil bør reguleres i forvaltningsloven. Justitsmi-

nisteriet er i den forbindelse enig med udvalget i, at der ikke bør stilles strengere krav til et samtykke i forbindelse med videregivelse af fortrolige oplysninger om juridiske personer mv. end de krav, der vil gælde for videregivelse af personoplysninger efter persondataloven.

Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, jf. de foreslåede nye bestemmelser til henholdsvis forvaltningslovens § 28 og til persondatalovens § 1, stk. 3.

3. Særligt om indhentelse af oplysninger i ansøgningssager

3.1. Gældende ret

Efter forvaltningslovens § 29, stk. 1, må der i sager, som rejses ved ansøgning, ikke indhentes oplysninger om ansøgerens rent private forhold fra andre dele af forvaltningen eller fra en anden forvaltningsmyndighed.

Dette gælder dog efter bestemmelsens stk. 2 ikke, hvis ansøgeren har givet samtykke hertil, hvis andet følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, eller hvis særlige hensyn til ansøgeren eller tredjemand klart overstiger ansøgerens interesse i, at oplysningen ikke indhentes.

Bestemmelsen i § 29 blev indsat i forvaltningsloven på baggrund af Retsudvalgets beretning af 1. august 1985 (Folketingstidende 1984/85, Tillæg B, sp. 3092).

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at der som helt overvejende hovedregel ikke må indhentes oplysninger fra andre dele af forvaltningen eller fra en anden forvaltningsmyndighed om ansøgerens rent private forhold, uden at ansøgeren har givet samtykke hertil, jf. Folketingstidende 1985/86, Tillæg A, sp. 108.

Bestemmelsen i § 29 gælder både i forhold til indhentelse af oplysninger efter forvaltningsloven, og indhentelse af oplysninger, der falder inden for persondatalovens anvendelsesområde.

Formålet med reglen i forvaltningslovens § 29 er at sikre, at en ansøger får indflydelse på, hvilke oplysninger om vedkommendes rent private forhold der inddrages i en sag, som den pågældende selv har rejst ved ansøgning over for forvaltningen. Bestemmelsen skal således samtidig sikre, at den enkelte borger i disse typer af sager selv får lejlighed til at vurdere om fordelene ved, at en ansøgning imødekommes, står rimeligt mål med det ubehag, der eventuelt kan føles forbundet med, at en myndighed skaffer sig kendskab til den pågældendes rent private forhold.

Ved fastlæggelsen af, om der i henhold til forvaltningslovens § 29 er tale om en anden forvaltnings-